

den anden Side maa den i § 4, 2det Stykke, angivne Frist af 10 Aar — der er indsat af Hensyn til Berner-Konventionen — dog altid afventes, forinden Udgivelsen af en Oversættelse uden eller mod Forfatterens Vilje kan foretages. Det principmæssigt rigtige synes da at være, at det er nok til at bevare den fulde Oversættelsesret for Forfatteren, at der inden denne Frist udkommer en ved Forfatterens Foranstaltning foretagen (o: lovlig) Oversættelse. I dette Punkt er det dernæst anset særligt ønskeligt at opnå fuld Overensstemmelse mellem det danske og det norske Forslag. Og det er saa meget mere ubetænkeligt at foretage denne Udvidelse af Reglen, som denne navnlig vil komme danske Forfattere til Gode, nemlig naar disse, hvad der ved videnskabelige Arbejder er ret almindeligt, have været nødsagede til først at offentliggøre deres Værk i et fremmed Sprog. Da de fleste fremmede Love nemlig ikke yde saa vidtgaaende Beskyttelse mod Oversættelser, ville disse Landes Forfattere ifølge Gensidighedsgrundsaetningen i Reglen ikke kunne vente at faa nogen Fordel af denne Regel. Ifølge § 45, jfr. Ordene „helt eller delvist“ vil den danske Regering nemlig have det i sin Magt at begrænse Varigheden af den dem indrømmede Beskyttelse.

Enkelte fremmede Love forbeholde særligt Forfatteren Oversættelsesret, naar Værket først er udkommet i et dødt Sprog, jfr. norsk Lov § 15 b og tysk Lov af 11te Juni 1870 § 6 a¹⁾, men hertil ses der ikke at være nogen rimelig Grund.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til §§ 1 og 2.

I disse Paragraffer er det søgt at angive Forfatterrettens Genstand og Indhold i al Almindelighed. Vor gældende Ret indeholder ingen saadan samlet almindelig Udtalelse, men i Overensstemmelse med nyere fremmede Love er det fundet rigtigst at præcisere Lovens Standpunkt overfor dette Fundamentalspørgsmaal ved en direkte Udtalelse herom. At denne Hovedregel er udtalt i 2 Paragraffer, skyldes sproglige Hensyn. Naar Reglen skal være tilstrækkelig omfattende og dog ikke holdes i rent abstrakte Udtryk, er det ikke muligt at formulere den i een Bestemmelse, for saa vidt denne skal fremtræde i en rimelig sproglig Form. At udtale Reglen rent abstrakt har den Ulempe, at en saadan Udtat-

telse paa Grund af Usikkerheden i vor Retsterminologi — navnlig angaaende Omfanget af Begrebet „Forfatterret“ — vilde give Anledning til megen Tvivl om, hvad Reglen omfattede. I de Love, der udtale Reglen ganske abstrakt, er det ogsaa altid fundet nødvendigt at tilføje særlige Regler om Musikværker, Tegninger osv. Men da vi des intet ved en saadan Udtalelse.

I § 2 c. er udtalt, at Reglen ogsaa gælder plastiske Afbildninger. Efter Lov 29de December 1857 § 9 var dette Spørgsmaal tvivlsomt; men der er ingen Grund til, at disse Afbildninger ikke skulle nyde godt af den her hjemlede Beskyttelse. At matematiske Tegninger og Afbildninger særligt ere nævnte, betegner ingen Forandring i den gældende Ret. De Ændringer i denne Paragrafs Udtalelse, som i Henhold til de ovenansførte Forhandlinger ere foreslaaede, tilfugte ingen Realitetsforandring. Ordene i § 2 a. „af opbyggende, belærende eller underholdende Karakter“ foreslaas udeladte, dels fordi de ere oversflødige, dels fordi det er anset tvivlsomt, om de ere tilstrækkelig omfattende. At tekniske Tegninger særligt nævnes, har sin Grund i, at dette Udtryk findes i den gældende norske Lov og formentlig ønskes bibeholdt for at affære Tvivl. Reglens Omfang forandres i Virkeligheden ikke herved.

Til § 3.

Denne Bestemmelse, der svarer til Lov 29de December 1857 § 7, har formentlig sin rette Plads her, da den hjemler en Forfatterret udenfor de i §§ 1 og 2 nævnte Tilfælde. En tilsvarende Plads har Bestemmelsen ogsaa i næsten alle fremmede Love¹⁾. Da ingen særlig Udtalelse om Retstens Varighed er optaget, komme Reglerne i §§ 21 og 22 ligefrem til Anvendelse. Dette er en Simplifikation i Systemet uden praktisk Betænkelighed. Derfor blive ogsaa Ordene i Lov 1857 § 7 „hvad enten det er et videnskabeligt Institut osv.“ oversflødige og kunne udelades. Det følger af sig selv, at Værker udgivne af et Selskab osv. følge Reglerne om anonyme Værker. At Udgiverens Ret kun er en Ret til Offentliggørelse af det samlede Værk, er ogsaa tidligere antaget. Udtalelsen om Dagblade tilfugter kun at affære en — næppe begrundet — Tvivl. Paragraffens andet Stykke er om-

¹⁾ Bestemmelserne i § 6 b og c høre paa Grund af Reglen i samme Lovs § 15 ikke herhen.

¹⁾ Norsk Lov § 4, jfr. § 8, svensk Lov 1877 § 5, finsk Lov § 4, tysk Lov § 2, jfr. § 13, østerrigsk Lov § 1 b, jfr. § 15, spansk Lov Art. 4, hollandsk Lov af 28. Juni 1881 Art. 2 a og b.